

הסבמת הרב הנאון הגדול לו אrou עם נבורה, ללחום מלחמה
של תורה, חריף ובקי בכל חרדיה, חכימה דיהודאי, ממן נהני
עזה והושיה, מפורסם לשבח, בקשי'ת מרן ר' משה נתן הלוי
רובינשטיין שליט"א האברך ווינצא.

למרבה המשרה ולשלוט אין קין היה ארוכים וכל טוב לכבוד
מר ידיו ורב חביבי הרב הנאון המפורסם, ערונות הבושים. נן חרטים,
שושילחא דיהוסא, מוכתר. בניםוסא, מוי'ה שלום גוטמאן נ"י הרב ביאשי.
ששתה בקבלה הס' היקר "דרישת הארי" מנאון ישראל והדרה, סופת דרכן,
אביר הרועים. מרנא ורבנה ישראל אישׁ ואוקיל אביד דפיק ע"ז, טעמי פנעם
אטמי צוף דבר מתחוק לפה, וערבים לנפש היפת, מסולה, וטעה בשלש עשרה
נטה, כן בתוספת אמרנו גענס הערוויו "דבורי שלום", ורבו יוחקאל למד ברוי
רב חביבי אישׁ אשר לבבני, חריף וטענן, מהודר ומפולפל, מובהר ברום המעלה,
מר מתרוי יוחקאל נ"י כל הרואה אומר ברקאי, אהיו ונולתי יאי, נפשי חראן
אולם אישׁ דרש דעתינו הענינה, נסלאתי כי מי בדורנו יערב נפשו להעיר, הלא אוֹר
תורתו סכירות עליי מסוף העולם ועד סוף, בספריו הנפלא "שער המשפט", אשר
ובה להאריך פni תבל תבונה בעודנו בחיי הוותה, בפי כל הכתבי התורה החלתו
מוחון ומסיק שמתה בא סכירה ישרה, לאmittah של תורה, סלבד וראתנו הקודמת
לחכמתה, בנווע לבב בא שער נלייחטנו בכל, ויערנו בפרט, ממזרתינו הנפלאים,
ומאסחדותה דמרנא קדישא אספקלריא המאורת החווה המתה מלובלן (בעל זכרון
ואת וכו') ויע' בבאו חתנו (של הנאון ר' ישראל איסר ה"ל) לפני כ"ק וככתב
בפתחה שם כל ביב ובראשם שם החותן הנאון אמר עליי כי הוא אדים נודול
בפה פלאה נפרוא, והגאון הקדוש אישׁ אלקיים קדושת לוי מכדריטשוב ז"ע, בהיותו
פה על משפט אי נתג בו נבוד פזול וקיבל פני בשבת קורש אחר התפללה
ובתנה רבות יסoper מהתלהבות יראתיה, וקדושת תורה, אשר מקורו הוציא מען
קדושים. ראש הדורות אליים זטרישים, כאשר ר' ר' ר' בקעדיה, בפתח שער ספו
שער המשפט לחפהה, הנהו נבר ובני הנודול המהראש, וטמצעב שורש הקדושה
ראש החסידים רבי ה"ר החסד בעל ס' החסידים בן רביינו שמואל הנביא בעל
התוס. (כמ"ש בישותה שם ארי הייז סי' ז' בשם הנאהק ר' מסטנאנב, בנווע)
ומצד השני הי' נבר ובינו חבית הלל, (אשר רבינו התקב"ש לא זו מהבבו וככע
חלכה כמותו פטני שהי' זקן ויושב בישיבה והורה רוב ימיו בכתה קהילות נדולות
יע' בס' ליה סקט'ו, וש"ד), עמיתו של רבונינו הנזולם השיך והשער אפרים
וברכת הובת נבר הנאון הצדיק ר' שמואל מבריסק (חוינו של ובינו בעל מניין
שלמה ושווית פ"י) בן החנון ר' משה (חתן ה"ר יהודה יודל אבריך נלווא רביינו
בן ה"ר אבנידור מנוע טשפתה קרא מפראן) בן הרטונג החסד ר' הלל מיהוש
ואלקווא (חוינו של הנאון הנודע ר' פיבוש מקראקה המובא בטוויז סי' תקמ"ג
ויש"ד) ולמעלה בקדוש נאוני קשייא ז"ע.—הן אלה קצות החולו ויהוסו ושטש
בכתר הרבונות בטה קרוב לששים שנה עד עת הסתלקותו כיב' שבט תפ"ט, ויע'
יתר הדברים נשארו בפי עטוי כי לעוצם הטירדה קשה עלי הארבות. ולא באתי
בזה אלא - לכבודו של הנאון שהוא מארי דאמרי אברטיק, ועתה הגני לברכות
יבצע בעשתו, ויפוצו הוצה מעינות תורה, בוכות של נאן אוֹר ישראל, יזכה
לחחות בנין אריאל, באות נפשו הטהורה ונפש ידיו עז' מקורו ומכבשו במדה
גבחרה, העזיר משה נתן הלוי רובינשטיין אבידק ווינצא.